

ข้อมูลทั่วไป

ก. ชื่อเจ้าของผลงาน	นางดวงใจ ศิริเดชอุดม E-mail : tom.duangjai@hotmail.com โทร. ๐๘๖-๒๔๖๑๐๒๒
ข. องค์กร	โรงพยาบาลนาโพธิ์ ต.ศรีสว่าง อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ ๓๑๒๓๐
ค. ชื่อผลงาน/เรื่องเล่า	พ่อสืบทอดกลิ่น
ง. หมวดหมู่ผลงาน	Spirituality & Humanized Healthcare

ผลการพัฒนาคุณภาพ

๑. ชื่อผลงาน/เรื่องเล่า: **พ่อสืบทอดกลิ่น**

๒. คำสำคัญ:

๓. ชื่อและที่อยู่องค์กร: โรงพยาบาลนาโพธิ์ ๑๐๓ หมู่ ๘ ต.ศรีสว่าง อ. นาโพธิ์ จ. บุรีรัมย์ ๓๑๒๓๐

๔. สมาชิกทีม: ๑.นางดวงใจ ศิริเดชอุดม ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

๕. ที่มาของเรื่องราว: การที่ครอบครัวใด ๆ ก็ตามที่คิดจะมีลูกเพิ่มขึ้นอีกจากคนที่ ๑ เป็นคนที่ ๒ ที่ ๓ จะต้องมีการเตรียมตัวความพร้อมทั้งลูกคนโตเพราะพี่ที่เคยเป็น Number one ของพ่อแม่เขาเคยได้อะไรจากพ่อแม่ ครอบครัว ทุกอย่างเป็นของเขาไม่ต้องแบ่งปันใคร แต่เมื่อมีน้องเกิดขึ้นจากคนที่เป็นที่ ๑ เขาต้องแบ่งปัน อยากกอดแม่แต่แม่ก็ไม่ค่อยว่างให้กอดเนื่องจากแม่ต้องอุ้มและให้นมน้อง เราจึงจะพบว่าลูกจะงอแงร้องไห้เก่งขึ้น พ่อแม่อุ้มน้องตัวเองก็ต้องมานั่งข้างอีกข้างของแม่อยู่ใกล้แม่ไม่ยอมไปไหน จากเด็กที่เคยพูดอะไรก็เชื่อฟังก็ไม่เชื่อ เอาแต่ใจตัวเอง แล้วก็จะมีคนว่า “มันอิจฉาน้อง” คุณว่าจริงไหม เพราะฉะนั้นการรักษาจิตใจลูกคนโตเป็นบทบาทของพ่อแม่ครอบครัว คนรอบข้างต้องช่วยกัน

๖. สรุปเรื่องเล่าที่แสดงให้เห็นความพยายามในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา:

เช้าวันที่ ๗ มกราคม วันนี้ฉันมาทำงานแต่เช้า พอรับเวรน้องพยาบาลบอก มีรับใหม่ห้องที่ ๔ แกรับปากมดลูกเปิด ๗ เซนแล้วค่ะ ฉันเลยเดินไปถามอยากแบ่งไหม คนไข้มอง “ ยังค่ะ ” ฉันก็เลยบอกป้าโมนักงานช่วยเหลือนิดให้เตรียมรถเพื่อเข็นคนคลอดเข้าห้องให้พร้อมเพื่อจะย้ายเข้าห้องคลอด ป้าโมก็เอารถเข็นจัดเตรียมพร้อม ฉันก็มาฟังหัวใจเด็กจับคลำหน้าท้องเพื่อดูการหดตัวของมดลูกฟังหัวใจเด็กในครรภ์ด้วย สักพักคนไข้ที่นอนบนเตียงรอคคลอดบอก “หมอน้ำแตกแล้ว” พอมองดูก็พบว่าผ้าถุงเปียก ทำทางคนไข้จะแบ่งคลอดก็เลยย้ายเข้าไปห้องคลอด เชียร์คลอด ทำคลอด ได้เด็กน้อยผู้หญิงหน้าตาน่ารัก เมื่อให้การพยาบาลทุกอย่างในห้องคลอดเสร็จก็ย้ายแม่และลูกออกมาที่ห้องหลังคลอด ซึ่งมีสามีคนคลอดอุ้มลูกชายอายุ 2 ขวบกว่า และลูกสาวคนโตอายุ 10 ขวบยืน รอยุ่ที่ข้างเตียง มีสีหน้ายิ้มแย้มดีใจ ลูกชายพอเห็นแม่ก็จะให้แม่อุ้ม ก็เลยบอกว่า “แม่เหนื่อยอยู่ให้แม่นอนพักก่อนนะ” ลูกชายตอบ “ครับ” แล้วก็มานั่งบนเตียงข้างๆน้องสาวที่เพิ่งคลอด เอามือจับแก้มน้อง แม่บอก “อย่าทำน้องแรงเด้อน้องสิเจ็บ” เด็กน้อย(ลูกชาย)ลุกขึ้นให้พ่ออุ้มลงจากเตียง หลังจากนั้นพ่อก็จะมาช่วยแม่ดูน้อง ช่วยประคองแม่ลูก แม่เข้าห้องน้ำพ่อเด็กก็จะมาอุ้มลูกสาวโยกไปมาเบาๆ ที่ข้างเตียง เด็กน้อยก็ยืนดู สักพักก็วิ่งออกมาจากห้องหลังคลอดเพื่อเล่นกับพี่สาว พอเล่นเหนื่อยก็

พ่อบอกหิวนม พ่อก็เอาเด็กน้อยออกมาที่หน้าห้องหลังคลอดตามใส่ขวดให้ดูดแล้วให้นอนบนผ้าที่ปูไว้ เสียงกล่อมกันเบาๆ สักครู่ก็หลับ (เนื่องจากห้องหลังคลอดของโรงพยาบาลแคบและมีคนคลอเต็มทั้ง ๓ เตียง ญาติก็เลยต้องเข้าเยี่ยมครั้งละ ๑-๒ คนต่อเตียงไม่มีที่ให้นอน) นอนหลับอยู่พักใหญ่ตื่นมาไม่เห็นพ่อก็ร้องไห้เสียงดัง พ่อก็วิ่งออกมาดู ปลอดภัยกันสักครู่ก็หยุด พ่ออุ้มเด็กน้อยเข้ามาดูน้องสาวอีก วางเด็กน้อยลงแล้วก็ไปอุ้มน้องช่วยแม่ แม่ก็เหนื่อยเพลียจากการคลอดและการดูแลให้นมลูกสาวก็ไม่ได้อุ้มลูก ก็ไม่ค่อยจะสนใจเด็กน้อย ซึ่งวิ่งเล่นไปมาให้ห้องและนอกห้องพักฟื้น ทำทางเด็กน้อยอแง ร้องไห้บ่อย ต้องให้พ่ออุ้มตลอด แสดงท่าทางเหมือนอิจฉาน้องที่พ่อแม่ดูน้องมากกว่าตัวเอง พ่อต้องหลอกล่อพาไปซื้อขนมพาเดินเล่น และฉันต้องช่วยหลอกเด็กน้อยด้วย เช่น ยายต้อมเอาขนมให้ ทำทางจะอุ้มซึ่งก็ไม่ให้อุ้ม จนวันที่สอง ขณะที่พ่ออุ้มเด็กน้อยอยู่ เด็กน้อยกอดคอพ่อแล้วมองหน้าพ่อพูดว่า “**พ่อมีน้องแล้วพอลิสักักบ้างล่ะ**” พ่อเด็กน้อยวิ่งไปสักครู่ แล้วบอกว่า “**พ่อกะฮักคือแก่นั่นล่ะลูก**” แล้วก็กอดลูกเอามาซบไว้กับไหล่ คำพูดนี้สะท้อนหัวใจของฉัน **ซึ่งเป็นพยาบาล** คำว่ากลัวพ่อแม่รักน้องมากกว่าตัวเองฉันเจอกับตัวเอง ฉันมีลูก ๒ คน ซึ่งห่างกัน ๔ ปี ก็มีการเตรียมตัวพี่คนโตก่อนมีน้องเหมือนกัน วันหนึ่งมีคนถามว่าไม่มีลูกสาวอีกคนหรือมีแต่ลูกชาย ฉันตอบ “**ไม่จำพอแล้ว “พอดีที่น้องสองเล่นอยู่ข้างๆ เจ้าคนโตกระซิบบอกน้องว่า “ไม่เอาหรือน้องเดียวแม่กะป้าก็จะไม่รักเราสองคน“**” เจ้าน้องชายก็พยักหน้าหงิก ๆ เห็นด้วย นี่ฉันว่าฉันเตรียมตัวแล้วนะสำหรับการมีลูกคนต่อไปแล้วก็ยังเจอแบบนี้เล่าต่อละกัน พ่อพ่อเด็กน้อยปล่อยลูกลงไปหาแม่ ฉันก็เลยถามว่าทำไมเด็กน้อยจึงถามเช่นนั้น พ่อเด็กบอกว่าตอนแม่ยังไม่คลอดน้องเคยมีคนข้างบ้านว่า “**พ่อแม่มีน้องแล้วจะไม่รักแก**” ลูกก็เลยกลัวพ่อแม่คลอดน้องพฤติกรรมก็เป็นแบบนี้ อยู่ใกล้ๆพ่อตลอด ร้องไห้บ่อย เนื่องจากลูกเกิดใหม่ตัวเหลืองต้องนอนส่องไฟทำให้นอนโรงพยาบาลนานขึ้น ฉันก็เลยพูดคุยกับพ่อแม่เด็กน้อยเรื่องการให้ความสำคัญของลูกชายการให้ความรักความสนใจต่อเขา พ่อแม่เด็กน้อยเข้าใจ พ่อก็เลยพาเด็กน้อยไปนอนที่บ้านและพามาเยี่ยมน้องตอนเช้า แม้แต่ตอนแพทย์ให้กลับบ้านก็โทรมาถามที่ห้องคลอดว่าหมอบอกให้กลับบ้านจึงเอารถมารับแม่กะลูกกลับบ้าน เพราะฉะนั้นเมื่อมีลูกคนเล็กที่เพิ่งเกิด ยังฟังไม่รู้เรื่องอะไรมากมาย ยังมองไม่เห็นสิ่งรอบตัวด้วยซ้ำ แต่ลูกคนโตที่อายุมากเข้าใจแทบทุกอย่างแล้วแม่ไม่รู้คำว่า **อิจฉา** เป็นอย่างไร แต่ก็อย่าลืมให้ความสำคัญของพี่ ไม่ใช่อะไร เป็นพี่ต้องเสียสละเพื่อน้องทุกอย่าง พี่ยังต้องการเป็นคนที่ถูกรักเหมือนเดิม อย่าให้เขาคิดว่าน้องมาแย่งความรักไป

๗. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น:

๗.๑. ประสานงานฝากครรภ์ให้แนะนำครอบครัวที่จะมีลูกคนใหม่ให้มีการเตรียมตัวพี่ๆในการที่จะมีน้องเพิ่มมาอีกคน

๗.๒ การท้าวห้องคลอดที่ห้องคลอดจะเน้นบอกหญิงที่มีลูกคนที่ ๒ ว่าต้องบอกญาติๆด้วยว่าถ้ามีลูกเกิดใหม่ห้ามพูดกับลูกคนโตๆ ว่า พ่อแม่มีลูกใหม่แล้วพ่อแม่จะรักน้องมากกว่า

๘. บทเรียนที่ได้รับ:

๘.๑ การเตรียมตัวที่จะมีลูกคนใหม่ครอบครัวจะต้องมีการเตรียมความพร้อมของพี่ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ โดยเฉพาะเรื่องของจิตใจของพี่คนโต สอนให้รู้ว่าเป็นพี่ที่ต้องทำอะไรบ้าง มีกิจกรรมการเตรียมตัวรับน้องคนใหม่ทำอะไรต้องให้เขารู้สึกว่าเขายังเป็นคนสำคัญครอบครัวยิ่งยวด

๘.๒ คำพูดที่ของครอบครัวพี่คนโตเป็นดาบที่กรีดหัวใจ เชือดเชือนจิตใจน้อยๆของพี่มากแม้ว่าพี่จะอายุเท่าไรก็ตามคือคำว่า “พ่อแม่มีลูกคนใหม่แล้วมึงจะเป็นหมาหัวเน่า พ่อแม่จะรักน้องมากกว่ามึง” ถ้าเจอพูดแบบนี้พ่อแม่หรือเจ้าหน้าที่พบ ต้องรีบบอกว่าห้ามพูดให้พี่ฟังอีกเด็ดขาด เพราะมันจะทำร้ายจิตใจพี่ซึ่งมันจะส่งผลต่อชีวิตข้างหน้าของพี่ไปก็ปีเราก็ไม่รู้ได้ อย่าเอาแต่พูดมันปาก พูดหยอกแบบไม่ใช้ความคิด เพราะเราก็ต้องไม่ลืมเด็กที่เป็นพี่ ที่เขาเคยได้รับความใส่ใจ ความรักแบบเต็มร้อยมาโดยตลอด

๙. การติดต่อกับทีมงาน : นางดวงใจ ศิริเดชอุดม งานห้องคลอด โรงพยาบาล นาโพธิ์ ต.ศรีสว่าง อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ ๓๑๒๓๐ โทร. ๐๘๖-๒๔๖๑๐๒๒ E-mail : tom.duangjai@hotmail.com